

Prostovoljstvo

Pomen prostovoljstva je pomagati tistim, ki si sami ne morejo pomagati. Prostovoljci so tisti, ki bi radi pomagali svetu, za "plačo" pa dobijo nasmehe in objem tistih, katerim so pomagali skozi težave. Prostovoljstvo je lahko zbiranje hrane za revne, zbiranje šolskih potrebščin, zamaškov za ljudi v stiski.

Na naši šoli pa se kaže prostovoljstvo tudi drugače. Imamo improlgaško skupino (katere del sem tudi sama), sestavljamo jo tisti, ki radi nastopamo in nasmejimo ljudi, se delamo "norca" iz sebe, za noben nastop pa ne dobimo denarja. Pomembno nam je, da vidimo druge ljudi srečne, pa tudi sami se nasmejimo. Naši mentorici Nežka in pa Simona sta največji prostovoljki v celi skupini. Ne plačujemo jima, da nas hodita učiti v njunem prostem času. To jima je v veselje, čeprav je velikokrat naporno. Učita nas, kako naj se izražamo, kako naj igramo, improviziramo, učita nas, da je v improvizaciji vse v redu. Ne moreš se zmotiti, ker nimaš v naprej določenega scenarija. Kar je tudi krasna lekcija za življenje, v življenju namreč ni scenarija.

Prostovoljstvo je potrebno povsod. Najbolj pa ga potrebujejo revni, oziroma tisti, ki si sami ne morejo pomagati (starejši ljudje, telesno in duševno prizadeti, samohranilci ali starši brez služb). Zadnjič sem bolj podrobno gledala poročila. Najprej politika, negativne

stvari po svetu, šele nato pa pozitivnost. Vmes so se predstavili prostovoljci, ki so za praznike obiskali starejše, ki so bili sami za praznike. Kupili so jim nekaj sladkega in ostala sredstva potrebna za preživetje. Tako lepo je bilo videti nasmejane obraze ob petju božičnih pesmi.

V šoli smo letos zbirali šolske potrebščine za otroke v Indiji. Vsak je prinesel nekaj malega in zbrali smo kar nekaj potrebščin. S prijateljico in učiteljico tehniškega pouka smo v začetku leta okrasili in s pomočjo hišnika naredili veliko škatlo za zbiranje zamaškov. Ker je na naši šoli veliko vestnih otrok, smo do sedaj zbrali že polovico 1,70 cm³ velike škatle. Za delo nisva dobili nič plače ali kakršnega koli plačila. Vsako sredo sva ostale v šoli do 4h in barvali škatlo. Ker sploh ne živiva v bližini šole sva bili vezani na avtobus, pa sva kljub temu ostali v šoli čimdalje. Prostovoljstvo je tudi, da pomagaš sošolcem, ki snovi ne razumejo najbolje. To rada počnem, ker vidim da se zelo trudijo biti boljši v šoli.

Zbirali smo tudi hrano za družine v stiski. Ker sva s to isto prijateljico obe že četrto leto zapored predstavnici Rdečega križa, smo se skupaj s socialno delavko odločili, da bomo pekli piškotke za Rdeči križ. Uživam v peki peciva, če pa gre pecivo v roke drugim za lepši dan, je to še bolj zabavno.

Uživam v prostovoljstvu, zanj darujem veliko prostega časa. Ko bom velika, hočem postati kirurginja, da bom pomagala drugim, ne zaradi denarja. "Prostovoljci niso plačani – ne zato, ker bi bili ničvredni, ampak ker so neprecenljivi."

Katja Konc, 9. c
OŠ Stražišče Kranj
UNESCO glasnica